

2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 230, 8.7.2019 г.

Определение на Съда (десети състав) от 29 април 2020 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/VT Italia SpA и др.

(Дело C-399/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/20/ЕО — Член 12 — Административни такси, налагани на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги — Административни разходи на националния регулаторен орган, които може да бъдат покрити с такса — Годишен отчет за административните разходи и за общия размер на събраните такси)

(2020/С 287/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ответници: VT Italia SpA, Basicel SpA, VT Enia Telecomunicazioni SpA, Telecom Italia SpA, Postepay SpA, по-рано PosteMobile SpA, Vodafone Italia SpA

в присъствието на: Telecom Italia SpA, Fastweb SpA, Wind Tre SpA, Sky Italia SpA, Vodafone Omnitel BV, Vodafone Italia SpA

Диспозитив

- 1) Член 12, параграф 1, буква а) от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г., трябва да се тълкува в смисъл, че с такса, налагана съгласно тази разпоредба на предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи или услуги, може да бъдат покрити само разходите, свързани с трите категории дейности на националния регулаторен орган, посочени в тази разпоредба, включително с регулаторните, надзорните, санкционните функции и с тези за разрешаване на спорове, като тези разходи не се свеждат до разходите за дейността по регулиране на пазара ex ante.
- 2) Член 12, параграф 2 от Директива 2002/20, изменена с Директива 2009/140, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, съгласно която, от една страна, предвиденият в тази разпоредба годишен отчет се публикува след приключването на финансовата година, през която са били събрани административните такси, и от друга страна, съответните корекции са внесени през финансова година, която не следва непосредствено тази, през която са били събрани таксите.

(¹) ОВ С 312, 16.9.2019 г.